

ДОЗВОЉЕНОСТ ЖАЛБЕ ОШТЕЋЕНОГ
(Члан 433 ст.4 ЗКП-а)

Оштећени може изјавити жалбу само због одлуке суда о трошковима кривичног поступка и о досуђеном имовинскоправном захтеву, а ако је јавни тужилац преузео кривично гоњење од оштећеног као тужиоца (члан 62 ЗКП-а), оштећени може изјавити жалбу због свих основа због којих се пресуда може побијати.

Из образложења:

Пресудом Основног суда у Сомбору број Кр 6/16 од 08.03.2017. године одбијен је захтев ОЈТ Сомбор ради опозива условне осуде ПЖ, која му је изречена пресудом Основног суда у Сомбору (означени број и датум пресуде), због кривичног дела недавање издржавања из члана 195 став 1 КЗ. Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио пуномоћник оштећеног млл. ПМ због битне повреде одредби кривичног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са жалбеним предлогом да Виши суд у Сомбору укине првостепену пресуду и предмет упути првостепеном суду на поновно одлучивање.

Виши суд у Сомбору, одлучујући о означеној жалби је нашао да је жалба пуномоћника млл. оштећеног ПМ, изјављена против наведене пресуде, недозвољена и да је као такву, у смислу члана 455 став 1 тачка 1 ЗКП-а, треба одбацити.

Сагласно одредби члана 433 став 4 ЗКП, оштећени може изјавити жалбу само због одлуке суда о трошковима кривичног поступка и о досуђеном имовинско-правном захтеву, а ако јавни тужилац преузео кривично гоњење од оштећеног као тужиоца (члан 62 ЗКП) оштећени може изјавити жалбу због свих основа, због којих се пресуда може побијати. У конкретном случају, овлашћени тужилац је био ОЈТ у Сомбору који је поднео оптужни предлог против ПЖ због кривичног дела недавање издржавања из члана 195 став 1 КЗ, поводом ког оптужног предлога је Основни суд у Сомбору донео пресуду којом је окривљеног ПЖ огласио кривим због означеног кривичног дела, те му изрекао условну осуду, којом му је утврдио казну затвора у трајању од десет месеци, која се неће извршити уколико окривљени у року од три године, рачунајући од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и споредним условом да у року од једне године од дана правноснажности пресуде, а у оквиру рока проверавања, исплати заостале неисплаћене доприносе на име издржавања млл. ПЖ у укупном износу означеном у пресуди, у складу са правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Сомбору, Судска јединица Озаци (наведени број и датум исте), те да плаћа и све будуће доприносе у складу са утврђеном обавезом у висини, време и на начин како је обавезан правноснажном пресудом, уз упозорење да уколико означену обавезу не изврши, условна осуда се може опозвати. ОЈТ Сомбор је као овлашћени тужилац поднео и захтев за опозив условне осуде осуђеном. Имајући у виду наведену законску одредбу, која регулише у ком случају оштећени може изјавити жалбу, Веће овог суда налази да је овлашћени тужилац за изјављивање жалбе у конкретном случају био ОЈТ у Сомбору, који се није жалио, те да пуномоћник млл. оштећеног није овлашћено лице за изјављивање жалбе против наведене пресуде, јер се не ради о жалби на одлуку о досуђеном имовинско-правном захтеву, нити о жалби због одлуке суда о трошковима кривичног поступка. Сам пуномоћник млл. оштећеног у својој жалби истиче да се жали због битних повреда одредаба ЗКП, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, из којих разлога нема право да подноси жалбу, имајући у виду да јавни тужилац није преузео кривично гоњење у конкретном случају од оштећеног као тужиоца (сагласно члану 62 ЗКП), већ је исти све време егзистирао као овлашћени тужилац у наведеном предмету.

Право жалбе оштећеног је строго ограничено на ситуације набројане у члану 433 став 4 ЗКП, због чега је Виши суд у Сомбору жалбу пуномоћника млл. оштећеног сагласно члану 455 ст.1 тачка 1 ЗКП-а одбацио као недозвољену.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број Кр 6/16 од 08.03.2017. године и решење Вишег суда у Сомбору Кж2 114/17 од 23.05.2017. године)

*аутор сентенце судија
Валентина Кнежевић*